Dosarul nr.5r-1137/2026
4-26035131-12-5r-19032026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

09.06.2026
mun. Chişinău
Judecătoria
Chişinău (*sediul Buiucani*)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecător
Elena Ungureanu
Grefier
Ira Voleanschi
Cu participarea:
Reprezentantului contestatarului SC„*****” SRL ***** Calmîș

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională privind contestația *reprezentantului SRL „*****”, Calmîș* ***** împotriva deciziei de sancționare a agentului constatator din cadrul IP Râșcani, Andrei Cavcaliuc, asupra procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 360733 din 26.02.2026, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.104[1] Cod contravențional,-

A C O N S T A T A T:

La 12.03.2026, Calmîș ***** în calitate de reprezentant al SRL „*****” a înaintat contestație prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare încheiat de către agentul constatator al IP Râșcani, Cavcaliuc Andrei la 26.02.2026, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.104[1] Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

În motivarea contestației invocă faptul că, în anul 2022, S.C. „*****” S.R.L. a construit două imobile locative situate în com.Stăuceni, mun.Chişinău, str.*****. Odată cu edificarea acestor imobile au fost executate și reţelele de infrastructură necesare - energie electrică, gaze naturale, apă și canalizare, conform proiectelor tehnice aprobate, au fost recepţionate în condiţiile prevăzute de legislaţia în vigoare şi ulterior transmise la balanța furnizorilor de utilităţi publice. Conform proiectului de aprovizionare cu apă şi canalizare, fântâna tehnică în care sunt

amplasate contoarele de apă pentru ambele imobile a fost prevăzută şi construită pe terenul aferent uneia dintre case. Ulterior finalizării construcţiilor şi recepţiei finale a obiectivelor, unul dintre imobile a fost înstrăinat către S.R.L. „*****”, devenind proprietarul imobilului pe teritoriul căruia se află amplasată fântâna tehnică cu cele două contoare de apă.

La momentul achiziționării imobilului SRL„*****” a luat cunoştinţă despre situaţia existentă a reţelelor de utilităţi şi despre amplasarea fântânii tehnice pe terenul proprietăţii dobândite. Ulterior, această societate a încheiat cu SA „*****” contractul de furnizare a serviciilor publice de alimentare cu apă şi canalizare pe numele său şi, potrivit obligaţiilor contractuale asumate, s-a obligat să permită accesul reprezentanţilor SA „Apă-Canal” la locul de consum, în vederea citirii contoarelor, întreţinerii reţelei şi deservirii ambelor obiecte conectate la infrastructura existentă.

Începând cu anul 2024, relaţiile dintre proprietarii celor două imobile s-au deteriorat semnificativ, conflictul fiind generat de refuzul repetat al reprezentanţilor S.R.L. „*****” de a permite accesul la fântâna tehnică amplasată pe terenul lor, unde se află contoarele de apă şi robinetele de alimentare pentru ambele obiecte. În repetate rânduri, reprezentanţilor SA „*****” nu li s-a permis accesul la locul de consum pentru citirea indicilor de pe contoare, pentru efectuarea lucrărilor de întreţinere şi pentru remontarea contorului transmis la verificare metrologică. Acest refuz a generat imposibilitatea citirii datelor reale de consum, facturarea estimativă a serviciilor şi ulterior, imposibilitatea remontării contorului după verificarea metrologică şi restabilirii conexiunii la apă pentru imobilul deţinut de S.C. „*****” S.R.L. Din cauza refuzului repetat de a permite accesul reprezentanţilor operatorului public, începând cu luna iunie 2025 şi până la începutul lunii februarie 2026, imobilul aparţinând S.C. „*****” S.R.L. a fost lipsit de alimentare cu apă. În această perioadă au fost depuse numeroase demersuri şi plângeri atât către SA „*****”, cât şi către organele de poliţie, prin care s-a solicitat intervenţia autorităţilor pentru restabilirea conexiunii la serviciul public de alimentare cu apă şi pentru asigurarea accesului la infrastructura tehnică. Situaţia a fost confirmată inclusiv de către SA „*****”, care a comunicat că reprezentanţilor săi nu le-a fost asigurat accesul la locul de consum în mai multe rânduri, fapt ce a împiedicat executarea lucrărilor necesare şi deservirea corespunzătoare a reţelei. Chiar şi după ce, la data de 05.02.2026 a fost restabilită conexiunea la apă de către SA Apa Canal, în următoarea zi, vecinii în mod abuziv şi samovolnic, au întrerupt alimenarea cu apa a imobilului nostru, închizând robinetul din fântâna din curtea lor. Ulterior alimentarea cu apă a fost restabilită doar pe data de 09.02.2026, când au intervenit serviciul tehnic de la SA Apa Canal şi echipajul de politie. Aceste circumstanţe demonstrează că incidentul invocat în procesul-verbal contestat nu poate fi analizat izolat, ci trebuie examinat în contextul conflictului preexistent şi al

refuzului repetat de a permite accesul la infrastructura publică, situaţie care a generat multiple disfuncţionalităţi în exploatarea reţelei de alimentare cu apă.

Susține că procesul-verbal cu privire la contravenție reflectă exclusiv poziția petentului, fără analiza contextului conflictual real.

La fel menționează că, analizând conținutul procesului-verbal contestat sub aspectul legalității întocmirii sale, or nu există o identitate deplină între descrierea faptei și încadrarea juridică a faptei. De altfel pentru a stabili corect încadrarea juridică, trebuie să existe concordanţă deplină între fapta concretă săvârşită de făptuitor şi norma materială contravenţională, precum şi în raport cu dispoziţiile legale general aplicabile faptei comise. Astfel, încadrarea juridică are o importanţă deosebită, deoarece se asigură desfăşurarea în limitele legii a represiunii contravenţionale şi constituie o garanţie a respectării drepturilor legitime ale persoanelor. Însă agentul constatator nu a indicat fapta, care urmează a fi încadrată într-o dispoziție concretă, fapt ce duce la atingerea principiului individualizării sancțiunii prevăzute de art.41 din Codul contravențional.

În ședința de judecată, *agentul constatator din cadrul IP Râşcani, Cavcaliuc Andrei*, fiind legal citat, *prin intermediul poştei electronice*, nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa *(f.d.34)*.

Astfel, conform art.455 alin.(2) Cod contravenţional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, procedura citării legale fiind respectată.

În ședința de judecată, reprezentantul *contestatarului SRL„*****” *Calmîş* *****, instanței a declarat că susține integral contestația și solicită admiterea acesteia, cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Audiind contestatarul, studiind materialele cauzei, examinând contestația și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanța de judecată reține următoarele.

Fiind investită cu soluționarea contestației, instanța de judecată verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la constatare și sancționarea contravenției.

Cu privire la termenul de introducere a contestației, instanţa de judecată relevă că în raport cu dispozițiile art.448 alin (1) Cod contravențional, conform cărora contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, ori procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de acest cod, este în drept să conteste decizia emisă în privinţa cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului

constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă, în condițiile art.447[1] alin. (8).

Instanţa de judecată constată cu privire la termenul de introducere a contestației că, aceasta a fost înaintată în termenul prevăzut de lege.

Instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Sub aspectul *legalităţii* deciziei contestate, instanţa de judecată constată că temeiurile de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât și de către instanţă, din oficiu, pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii și al dreptăţii, stabilite expres în articolele 5 și 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art.443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art.445 din Codul contravenţional.

Astfel, instanţa de judecată va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerințele de formă ale procesului-verbal de contravenţie contestat, așa cum sunt impuse de dispozițiile art. 443 din Codul contravenţional referitoare la mențiunile obligatorii, care trebuie prevăzute sub sancțiunea nulității.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CtEDO) a constatat că sfera definită ca „contravențională” în sistemul de drept al Rusiei și în alte sisteme similare cuprinde anumite infracțiuni care au o conotație penală, dar sunt prea banale pentru a fi reglementate de dreptul și procedura penală (a se vedea cauza Sergey Zolotukhin c. Federației Ruse nr. 14939/03, § 54, 10 Februarie 2009, Menesheva c. Rusiei, nr. 59261/00, § 96, ECHR 2006...; Galstyan c. Armeniei, nr. 26986/03, § 57, 15 noiembrie 2007 și Ziliberberg c. Moldovei, nr. 61821/00, §§ 32-35, 1 februarie 2005).

Astfel, învinuirea de săvârşirea unei contravenţii echivalează cu o acuzaţie în materie penală, în sensul art. 6 CEDO (a se vedea Hotărîrea CtEDO Ziliberberg vs. Moldova din 1 februarie 2005 § 29-35, Hotărârea CtEDO Guţu vs. Moldova din 7 iunie 2007 § 51).

În sensul jurisprudenţei CtEDO (*Hotărârea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, § 79*), rechizitoriul (procesul-verbal cu privirea la contravenție în procesul contravențional) joacă un rol crucial în procesul penal

(contravențional) şi din momentul elaborării acestuia inculpaţii (persoanele în privința cărora a fost pornit proces contravențional) sunt în mod oficial înştiinţaţi cu privire la aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce li se aduc cu consemnarea acestui fapt în documente anexate la dosarul penal (contravențional) de care este responsabil acuzatorul de stat (agentul constatator).

Ținând cont de faptul că standardele CtEDO în materie penală sunt aplicabile și în sfera definită „contravențională" în sistemul de drept al Republicii Moldova, instanța notează că procesul-verbal cu privire la contravenție are o importanță deosebită în procesul contravențional, fiind actul prin care persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional i se aduce la cunoștință în mod oficial aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce i se aduc și încadrarea juridică a faptei sale.

În baza principiului contradictorialităţii în procesul penal, principiu unanim recunoscut şi susţinut de jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probaţiunii în şedinţele de judecată îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcţia acuzării este pusă pe seama procurorului (agentului constatator în procesul contravențional). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capeau contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 şi este obligatoriu, *inter alia,* ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Instanța constată că, reieșind din practica CtEDO și normele legale naționale, învinuirea adusă persoanei în comiterea unei contravenții, este echivalentă cu o acuzație în materie penală și, din acest motiv, în procesul contravențional persoanei urmează ai fi respectate toate garanțiile ce rezultă din dreptul la un proces echitabil. Faptul că legea impune și obligația părții acuzării (în această cauză, a agentului constatator) de a indica și a confirma prin probe relevante și concludente toate faptele și circumstanțele esențiale pentru calificarea faptei ca fiind comisă de persoana vizată de procesul contravențional, este un aspect fundamental.

Conform art. 443 alin.(1) lit. d) și e) din Codul contravenţional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie trebuie să conţină fapta contravenţională, locul și timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei, care au importanţă pentru stabilirea faptelor și consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei*.

Astfel, așa cum se arată în cuprinsul articolului menționat supra, descrierea faptei trebuie făcută cu indicarea tuturor împrejurărilor, întrucât procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă unicul act probator al săvârșirii unei contravenții. El trebuie sa conțină toate elementele pe baza cărora să se poată cerceta de către

instanţa de judecată dacă s-a comis o asemenea faptă în realitate și dacă poate opera în concret răspunderea contravenţională a unei persoane.

Prin lipsa unei descrieri corespunzătoare a faptei contravenţionale, se aduce atingere prezumției de nevinovăție de care trebuie să beneficieze petentul. Din acest motiv, descrierea insuficientă a faptei contravenţionale este echivalată cu lipsa unei descrieri, întrucât printr-o asemenea întocmire a procesului-verbal s-a cauzat persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional o vătămare care nu poate fi înlăturata decât prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie contestat.

Instanța reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 360733 din 26.02.2026, SC „*****”SRL a fost sancționat cu amendă în mărime de 60 u.c. pentru comiterea contravenției prevăzute de art.104^1 Cod contravențional, reținându-se în sarcina ultimului comiterea faptei:„ *la data de 09.02.2026, ora 19:30, în scop de verificare a țevelor, furtunilor de ce nu vine apă în casă, sa deteriorat bunurilor proprietate comună a societăţilor de coproprietari în condomenium”, prin ce a comis o contravenţie prevăzută de art.104^1 Cod contravenţional Republicii Moldova* ” ??????

Instanța reține că, din procesul-verbal cu privire la contravenție *nu este clară învinuirea, fiind indicată o informație generală.*

Instanța conchide că, învinuirea adusă persoanei este generală și neclară și nu permite o apărare adecvată. Or, învinuirea trebuie să fie formulată într-un mod clar și precis, ceea ce ar permite exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

Prezentarea generală și lipsită de conținut a faptei echivalează cu lipsa acesteia și atrage nulitatea procesului-verbal.

Insuficienta descriere a faptei reținute în sarcina făptuitorului, lipsește instanța de posibilitatea efectivă de a controla legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Având în vedere formularea ambiguă, neclară a învinuirii și chiar alogică, care nu indică în mod explicit și precis descrierea circumstanțelor cauzei așa cum impune legea, și având în vedere lipsa unei descrieri clare a circumstanțelor comiterii contravenției imputate SC „*****” SRL, pentru care a fost sancționat, instanța constată că procesul-verbal nu oferă suficiente informații cu privire la faptele care constituie contravențiile.

Dreptul la un proces echitabil nu trebuie privit ca o noțiune abstractă și pur formală, ci prin prisma aspectului că acesta materializează, printre altele, și posibilitatea efectivă a instanței de a aprecia legalitatea unei măsuri, prin analiza aspectelor relevante, pentru fiecare materie în parte, inclusiv descrierea faptei presupus contravenţionale.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, *neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele,*

prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Instanța reține că, în conformitate cu art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravenţional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: [...] fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie;[...].*

Ajungând în acest punct de reflecție, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție nu conține fapte și circumstanțe esențiale imperios necesare, care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, în contextul formulării unei învinuiri în temeiul art.104[1] Cod contravențional.

Din considerentele arătate, pentru că ilegalitatea procesului-verbal prevalează condiției temeiniciei, ceea ce înseamnă că în ipoteza în care actul este ilegal întocmit, el trebuie desființat, nu se impune analiza temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție.

Constatând, prin urmare, că în speță a fost răsturnată prezumția de legalitate de care se bucură procesul-verbal cu privire la contravenție, instanța va dispune nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, cu încetarea procesului contravențional.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile art. art.445, 443, 448 și 461-462, 463 Cod contravenţional, instanța de judecată-,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația înaintată de către *SC„ *****” SRL, Calmîș *****.*

Se declară nulitatea procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 360733 din 26.02.2026, încheiat de către agentul constatator al IP Râșcani, Cavcaliuc Andrei, în privința *SC „*****” SRL,* în baza art.104[1] Cod contravențional și a deciziei de sancţionare, *cu încetarea procesului contravenţional*.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător
Elena Ungureanu